

УЧИТЕЛКА.

Не, драга моя; но, вмѣсто вълшебнѣхъ прикаскѣ, Софія ще ви прикаже баснѣхъ на Лабиринта, който бѣше единъ отъ седмтѣхъ чудеса на свѣта. Когато кажѣ басна недѣйте да мислите че не сѣ были сѣществували Лабиринты както Миносъ, Тезей и други нѣкои си, за които ще поговоримъ сетнѣ: знайте за истинѣ, че въ точнитѣ дѣла на тѣзи лица сѣ помѣшали баснословія. Хайде, Софію, почнете.

СОФІЯ.

Имаше единъ Критскій царъ на име Миносъ. Атинянитѣ като бѣхѣ убили сына му, той имъ объяви бой, побѣди ги и наказа Атинянитѣ да му даватъ сека година по седмъ момчета и по седмъ дѣвойчета за да ся изиждають отъ Алѣхъ. Тази Ала бѣше едно страшилище половината чловѣкъ и половината быкъ. Тя обываваше въ еднѣхъ кѣщѣхъ, която ся наричаше Лабиринтъ. Тази кѣща бѣше направена тѣй, щото никой неможеше да управи пѣтя, като влѣзеше вътрѣ, защото тамъ ся нахождахѣ съ хилляды околкы и забикалки. И тѣй бѣднитѣ Атиняни, които ся турахѣ въ тази кѣщѣ, ако не быхѣ были изѣдени отъ страшилището умирахѣ отъ гладъ. Царскійтъ Атинянский сынъ, който ся имѣнуваше Тезей, рѣши да отиде въ Критъ заедно съ младежитѣ, които ся провождахѣ тамъ, за да убіе страшилището. Той като стигна въ туй мѣсто, дѣщерата на Миноса, която ся наричаше Ариадна, ареса Тезеа; той ѣ ся обѣща да ѣ земе за женѣ, ако бы тя щела да му спаси живота. Ариадна му даде едно кълбо отъ нишкы и му каза да го завърже отъ вратѣхъ на Лабиринта. Той държеше въ